

கவிதை

கவிதை மின்னிதழ்

ஆசாயர்

ஜின்னா அஸ்மி

நர்வாகக் குழு

**சகா (சலீம் கான்)
இப்ராஹிம் ஷரீப்**

ஆசாயர் குழு

படைப்பு தேர்வுக் குழுமம்

வடிவமைப்பு

ஹபீப் ரஹ்மான்

முகப்பு ஓவியம்

ரவி பேலட்

இணையதள முகவரி

www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி

படைப்பு குழுமம்

அரசு பதிவுண்: **521/2018**

#8, மதுரை வீரன் நகர்,

கூத்தப்பாக்கம்,

கடலூர்,

தமிழ்நாடு,

இந்தியா-607002

admin@padaippu.com

9469375575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக் குழுவிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்டவை

இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.

ஜெயாபுதீன்	4	லஷ்மி	24
முகமது பாட்சா	5	வீரசோழன்-சோ. திருமாவளவன்	25
ப. தனஞ்செயன்	6	கடவுளின் ரசிகன்	26
ஜே.ஜே. அனிட்டா	7	சே. தண்டபாணி தென்றல்	27
பெனடிக் அருள்	8	அழ. இரஜினிகாந்தன்	27
கனகா பாலன்	9	கருப்பு நிலா	28
ம. கனகராஜன்	10	ப. ராஜ்குமார் சிவன்	29
தீபிகா சுரேஷ்	11	கோ. லீலா	30
சோலை. சீனிவாசன்	12	க. அய்யப்பன்	30
வலங்கைமான் நூர்தீன்	13	ஸ்டெல்லா தமிழரசி	31
சந்துரு	14	சரண்யா சத்தியநாராயணன்	31
கோ. கலியமூர்த்தி	15	பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்	32
மதுரா	16	தங்கேஸ்	33
ரா. ராஜசேகர்	17	கதிரவன் வீ	34
ஷெண்பா	18	க. அம்சபிரியா	34
கார்த்திகேயன் மா. கா.	19	யாழ் தன்விகா	35
ஜே. பிரோஸ்கான்	19	தி. கலையரசி	36
ஆர். ஜவகர் பிரேம்குமார்	20	கோவை. சசிகுமார்	37
காயத்ரி	21	பி. கே. சாமி	37
அகதா	21	ரிஸ்கா முக்தார்	38
சௌவி	22	வினோதன்	39
பிரபு சங்கர்	23		

வீடற்றவனின் இரவொன்றில்
நடைபாதை உறக்கத்தின்
கனவுக்குள்ளிருக்கும் கூட்டில்
காக்கைகள் உறங்குகின்றன.

தீவிரமாய் யோசித்து
மெல்ல அசைந்து வந்து
படையல் சோறெடுக்கும்
பருத்த காகத்திற்கு
அப்படியே
அப்பாவின் உடல்மொழி.

மதில் சுவரின் மீதமர்ந்து
மதுச்சாலையினின்றும்
வெளிவருகிறவனை
உறுத்துப்பார்க்கிற காக்கைக்கு
அப்பாவின் கண்கள்.

மதுச்சாலை எதிர்த் திண்ணையில்
சாக்னாக் கறியுடன்
மட்டையாகிக் கிடக்கிற மனிதனின்
பெருவிரலைக் கொத்தியெழுப்புகிறது காகம்
எழுந்திரு நண்பா.

நேற்றிரவென்
கனவுக்குள் இறங்கியகுட்டி இருளொன்று

விடிகிற வரையிலும்
கரைந்து கொண்டிருந்துவிட்டு
அதிகாலையில் வெளியேறிவிட்டது.

மனிதனின் கனவுக்குள்
ஒருமுறை
இறங்கிவிட்ட காக்கைகள்
பின்னெப்போதும்
தூங்குவதேயில்லை.

-ஜெயாபுதீன்

பறித்துப் போட்ட கொழுந்துகளை
 உண்ட
 வெள்ளாட்டின் திமிர் கறி
 பண்ணையின் கிடா வெட்டி
 விருந்தில்
 கார சாரம் கூட்ட எலும்புகளுக்கு
 நாய்கள் அடித்துப் பிறாண்டிக்
 கொண்டிருந்தன...
 விருந்து முடிந்ததும் மிச்சமிட்ட
 சோற்றை
 அள்ளிவைத்ததில் அதன்
 இரைப்பைத் தோஞ்சல்
 ஒன்றிரண்டு மட்டும் மேய்த்தவன்
 இலையில்
 வறட்சியாகக் கிடந்தது...
 விரசாச் சாப்பிட்டுட்டு
 ஆட்டுக்கெல்லாம் தழையை
 ஒடிச்சிப் போடு

-முகமது யாட்சா

ஒரு விதையின் தனிமையான
வெளிப்பாடு
மண்ணோடு உறவாகிப்போனது.
மரங்களுக்கான உறவுகளை பறவைகள் கடத்திப்போனது.
உயர்ந்த மலைக்களுக்கான உறவு
மேகங்களின் முத்தத்தால் மௌனமாகிப்போனது.
யாருமற்று வீசிக்கிடக்கும் கடல்
மணலோடு உறவாகிப்போனது.
தனித்து விழும் குரல் கூட காதுகளுக்கு
உறவாகிவிடுகிறது.
தனித்து மின்னும் விண்மீன்கள் கண்களுக்குள் உறவாகி
கரைந்துவிடுகின்றன.
ஒரு பெண் ஆணுக்குள்ளும்
ஆண் பெண்ணுக்குள்ளும் தொடர்பில்
வாழ்ந்துவிடுகிறார்கள்
தனித்து வாழும் மனிதன் கூட மனங்களுக்குள்
உறவாகித்தான் வாழ்கிறான்.
தொடர் உறவுகளால் வாழ்கை
பின்னப்பட்டு நீள்கின்றன
பிணைப்பான உறவுகள் அழகிய
பூக்களாகவே உதிர்கின்றன.
நாமும் அப்படித்தான்

இந்த மரணத்தோடு உறவாகிவிடுகிறோம்.

எப்படி மனிதன் தனி தீவுகளாக வாழ்ந்தாலும்
இந்த எல்லையில்லா உறவுகளின்
நீட்சியிலிருந்து மீளமுடியாது
இங்கு தீவுகள் கடினமாக இருப்பதால்
தீவுகளை விட்டு பறக்கமுடியவில்லை
மனங்களால்
வெறுமையாக இருண்டு கிடக்கும்
மனங்களில் ஒரு தீபத்தின் தொடர்பை
உருவாக்குங்கள்
எரியட்டும் தீபம்.
நான் எரிந்து கரைகிறேன்
தீயாக அல்ல
உங்கள் பார்வையின் எல்லைக்கு
அப்பால் பறக்கும் சிறகுகளாய்.
நீயும் பறந்து வருவாய் எனில்
உனக்காக உணவு மேசையில்
நான் காத்திருப்பேன் நண்பனாக..

-ப.தனஞ்செயன்.

சூழலும் அகமும் பொருளும்
இறையும் பிழையுமென..
அது தானாகவே தன்னை
உருவகித்துக் கொள்கிறது..

நான் வெறும் வார்த்தைகளைக் கிடத்தி
ஒப்பனைகளிடும்..
சிலபோது வெற்றுத் தோற்றக் காரியங்களோடும்
அதைக் கொஞ்சம் மெருகேற்றுகிறேன்...

அதுவும் என்னை
எனது போக்கில் நழுவ விடாமல்..
பிடித்து நிறுத்துகிறது..

வேறென்ன செய்வது
ஒரு கவிதையின் பிடியினின்று நழுவாத
மெய்ப்பொருளைக் கண்டுணர்ந்த பிறகு..

எப்போதும் எங்கேயுமென அல்லாது
எக்கணமும் திடுக்கென்று
தன்னை உயிர்ப்பித்துக் கொள்கிற
இறுதி வரிகளில் தான்..

பெரும்பாலும்
ஒரு கவிதையின் முதற்சொல் பிறக்கிறது..

பிறகு..
தூறலொன்று மழையாகிற
பேரதிசயங்களெல்லாம் நிகழ்கிறது..

எனக்கெப்போதும்
பெருமழையொன்று தூறலாகவே
முடிந்து விடுகிறது..

பாடுபொருளொன்றைப் புதைத்து
இலக்கண இலக்கிய
ஆதாரச் செறிவுகளால்
நிறமிட்டு..
வண்ணங்கள் பூக்கச் செய்கிற
கவிதைகளை விடவும்..

பொசுக்கென்று
மனதின் பிடிமானங்களை
உதறித் தள்ளி விட்டு..
தனக்கேயுரிய தேடலைப்
புரிந்த சிரத்தையோடு..

ஒரு கேள்வியாக
உணர்வுக் கிளறியாக..
புன்னகை அகழ்ந்து
கண்ணீர் துடைக்கிற ஆயத்தங்களோடு
உங்கள் முன் நிற்கிற கவிதைகளுக்கு
ஆயுள் அதிகமென்பேன்..

ஒரு கவிதை
நிகழ்வதென்பது

என்னை மரிக்கச் செய்து
பூத்து விடுவதும்..
நானுயிர்த்த பின்...
அது மரணம் கொல்லுதலுமே...

-ஜே.ஜே.அனிடா

நீங்கள் குளக்கரையில்
 அமர்ந்துகொண்டு
 நீருக்குள் கல்லெறிந்த படி
 நினைவுகளை அசைபோடுவீர்கள்
 நான் என் வீட்டு கோழிகளை
 அழைத்து ஒன்று கூட்டி இரை
 போட்டு
 என் நினைவை அசைபோடுகிறேன்
 நீருக்குள் குமிழ் வருவதை பார்த்து
 இயற்கை இறைவன் தந்த
 கொடை எனச் சொல்லி
 நீங்கள் நகர்வீர்கள்
 எனது கைகளில் இரை தீரும் வரை
 இறைவானாகவே என்னை
 அந்த கோழிகள் நினைத்தபடி
 இரை தீர்ந்த பிறகாய் என்னோடு
 பேசிக் கொண்டிருக்கும்
 ஆனாலும் நான் இன்னும்
 நீங்கள் கல்லெறிந்த குளத்தில்
 பயந்தோடிய அந்த
 குட்டி மீனைப் பற்றி தான்
 சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்
 நீங்கள் தான் இயற்கையை
 விரும்புகிறீர்கள்
 அந்த மீனுக்கு இயற்கையாகவே
 உங்கள் மேல் விருப்பமிருக்காது!

-வெளிக் அருள்

சிறு கடைக்கு முன்னால்
 கிழிந்த சீலை வேய்ந்து
 வெயிலுக்கு மறைத்து
 மழைக்கு ஒதுங்கி
 கண்களில் கூர்கொண்டு
 காலணிகளோடு மல்லுக்கட்டி
 பொழுதுக்கும் உழைக்கும்
 நடுத்தர வயது மனிதனுக்கு
 ஓய்வின் வாசனை
 அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை
 ஒருசாண் வயிறு நிரப்பும்
 பெரும் போராட்டத்தில்...!

-கனகா பாலன்.

சற்றுத் துணிச்சலாய்
என்னைச் சீண்டிவிட்டுப்போகின்றது
காற்றின் வெள்ளம்

மிதக்கும் பசுமைகளுடே
வண்ணப்பறவைகளோடு போட்டியிட்டு
நீந்திக்கொண்டிருந்தேன் அத்தருணங்களில்

என் நாவில்
வகிபெடுத்துச் சீவிய சொற்களில்
இன்னும் வெள்ளையடிக்காத
உன் புன்னகை

பின்னோக்கிய நிழலில் பெளர்ணமியாகவும்
முன்னோக்கிய அசைவில் நாணலாகவும்
மாறி மாறித் தோன்றும்
பயண வரைப்படம்

உதிரும் இறகுகளைச்
சேர்த்துச் சேர்த்து
உயிர் வரையும்
அதிகாலைப் பனி
இமைமூடி
நுனிப்புல் மேய்கிறது மீண்டும்
உன் மௌனம் மாதிரியே

-ம.கனகராஜன்

ஆபாசமாய் வசைபாடும் கணவனின்
குரல் வெளியே கேட்காமலிருக்க கதவை
இழுத்து சாத்தும் அந்த எதிர்வீட்டு
பெண்ணை காணும்போதும்....

நடுநிசியில் வந்து கதவைத் தட்டும்
தோழியின் அழுது வீங்கிய முகத்தையும்
பழுத்த கன்னத்தையும்
காணும்போதும்....

ஐம்பதை தாண்டியும்
அக்கம்பக்கத்தாரோடு பேச அனுமதிக்கப்
படாத அந்த கோடி வீட்டு மாமியை
காணும்போதும்....

குடிகாரக் கணவனிடமிருந்து தன்
தினக்கூலியை காப்பாற்ற குளியலறையில்
ஒளித்து வைக்கும் அவளின் கதையை
கேட்ட போதும்....

வியாதியோடு போராடும் அவனோடும்
அவன் குடும்பத்தாரோடும் போராடும்
அவளையும் அவள் கைபேசியையும்
கண்காணிக்கும் அவனை காணும்
போதும்...

என்னவன் போல் யாரும் இல்லை
உலகில்...
நல்லவேளை மறுமணம் பற்றி
யோசிக்கவில்லை எனத்
தோன்றினாலும்....

மழையில் தனியே சைக்கிளில் பள்ளி
செல்லும் மகளை காணும்போதும்...
பட்டாசு வெடிக்க என்னை அழைத்து
தொந்தரவு செய்யும் மகளை காணும்
போதும்
இரவு நேர தாமதங்களில் இம்சையாய்
இரு சக்கர வாகனத்தில் பயணிக்கும்
போதும்...

தோன்றாமலில்லை
எனக்கென...
எங்களுக்கென..
துணையாய் யாரேனும்
நிரந்தரமாய்...
இருந்திருக்கலாமென....

-தீபிகா_சுரேஷ்

சின்னய்யாவும் சூட்டுமரம்

இடப்பக்க மீசய நீவி
திருக்கி விட்டு
வலப்பக்க மீசய
தொங்க விட்டுருப்பார்
அரப்போதையில்
சின்னய்யா.

எந்நேரமும்
வெட்டரிவாளும்
கொச்சக்கயிறுமாய்
திரியும் சின்னய்யா
துட்டுமர தோப்புகளுக்கு
தான்
சொந்தக்காரனென
பீற்றிக்கொள்வார்.

குடிகாரானென
கொஞ்சபேரும்
கோட்டிக்காரனென
கொஞ்சபேரும் சொல்வார்கள் அவரை.

அஞ்சிபைசாவை
அரளிமரத்தடியில்
புதைத்துவைத்து
அஞ்சஞ்சிவாளி தண்ணியெடுத்து
ஊத்துனா
இருபதுபைசாக்களாக் காய்க்குமென்று
சொன்னாரென்பதற்காக
நான்
ஊத்திய அஞ்சஞ்சிவாளிதண்ணீருக்கு
நெறயப்பூத்துக்குலுங்கும் அரளிமரம்.

நீ தூங்குனநேரம்
ரெண்டு இருபதுபைசா காய்ச்சி
விழுந்துச்சிடேனு
சின்னய்யா தந்த இருபதுபைசாக்கள்
அரளிப்பூக்களை விட அதிகம்.

அப்புறம்
ஏற்கனவே
அஞ்சிபைசா
பத்துப்பைசானு
வறட்சிகாலத்திலும்
செழிப்பாய் காய்த்த
சின்னய்யாவின்
'துட்டுமர' த்தை
தவளையின் நாக்குடைய
எங்கூர் மக்கள்
'ஓட மர'மென்றும்
கூறுவார்கள்.

-சோலை. சீனிவாசன்.

(ஓட மரம் = கருவேலமரம்)

நெளியும் அரவம் விழுங்கும் இரவு

இந்த ராத்திரி அத்தனை கருப்பாயிருக்கிறது
நட்சத்திரங்களையும் நிலாவையும்
காணவில்லை
கருமேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கலாம்
ஒரு சின்ன மின்னல் ஒளிக்கீற்று பளீரிட்டு
மறைந்ததில்
மழை வருவதற்கான அறிகுறியை
செவிகளில் நுழைத்து உறுதிப்படுத்தியது
சில்காற்று.

தவளைகளின் பாடல்களை கேட்பதற்கு
ஆளில்லாத
இந்தச் சாலையில் உறங்கும் அந்த
தூங்குமுஞ்சி மரத்தில்
யாருக்காக விழித்திருக்கிறது ஒற்றை
ஆந்தை
தூரத்தில் கேட்கும் இடிக்கு வலதும் இடதும்
தலையை அசைக்கையில் இருளையும்
அசைத்துப்பார்க்கிறது.

குளிர் இரவைத்தின்கிறதா குளிரை இரவு
தின்கிறதா
எதன் பசியை போக்க சடசடத்து கொட்டும்
தூறல்கள்
தேரைகளின் வாய்களை அடைக்கையில்,
சினம் கொண்டு சாலையின் மறுபுறத்திற்கு
நெளியும் பெரும் அரவம்
இரவையும் குளிரையும் விழுங்கிக்கொண்டே
நகர்கிறது
மேக நுரைத்தள்ளி வானம்
நீலம்பாரிக்கும்போது
உயிர் பெற்று அசையும் வரிகளில் கண்
விழிக்கிறது பகல்.

-வலங்கைமான் நூர்தீன்

ஔளிந்ஔ'கொண்ட வெளிச்சங்கள்

ஔளித்தடங்கள் மரித்த
பேருந்து நிழற்குடை
கருத்த குளிர் இரவு உலவும்
பேரமைதிக்குள்
யாசித்து பழகியிராத
முதிர்ந்த வயோதிகனுடன்
வாலாட்ட விரும்பாமல்
பகலில் குரைத்துக்
கொண்டேயிருக்கும்
வீதி நாயும் சேர்ந்து
மலங்க மலங்க
இரவை வெறிக்கின்றனர்...
பசியையும் இரவையும்
சேர்ந்தே எரிக்குமவர்கள்
சுயம் நழுவாததால்
வெளிச்சங்களால்
துரத்தப்பட்டவர்கள் என்பது
பகலின் காதுக்கு
கேட்டிருக்கக்கூடும்...
விடியலை பரிசளிக்கத்
தொடங்குகிறது வானம்...
தாயின் இடுப்பிலமர்ந்த
பிள்ளையொன்று
கையிலிருக்கும் பிஸ்கட்டை
இவர்களைப்பர்த்து
நீட்டிக்கொண்டே செல்கிறது...
மெல்லத்துடிக்கத் தொடங்கும்
நாயின் வாலைப்போல்
துளிர்ந்திறங்கும்
கிழவனின் கண்ணீர்...!
முழுதாய் விடிந்துவிட்ட
இன்றைய நாளில்
குழந்தையைப்போல் எவரேனும்
யாசிக்க கூசுபவர்களின் திசைகளில்
பசியைக்கொல்லும்
விஷமொன்றை
வீசியெறியக்கூடும்...!

-சந்துரு...

யார் சொன்னது
வறண்டுவிட்டது நம் நதியென்று

நினைவுகளில் இப்போதும்
பெருக்கெடுக்கும் நதிக்கரையில்
இப்போதும் நிற்கிறேன் நான்

நீதான் அருகிலில்லை

அழுகிக்கொண்டிருக்கும்
கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறி
அடையாளமற்றுப்
பெருநகர்களில் அலையும்
ஏராளம் பேரில் நாமும் ஒருதுளி

இங்கும் இருந்ததாம் நதி

சாயக்கழிவு நுரைகளுக்கடியில்
மறைந்திருக்கிறது அந்நதி

நெகிழிக்கூரைகளின்மேல்
நிலவொளி
பாலாய்ப் பொழிந்து
சீழாய் வழிகிற இரவுகளில்
ஏதேதோ ஒலிகள் எழுகின்றன

களைத்த மலைகளுக்கு
அப்பாலிருந்து
துயரம் கொணர்கிற காற்று
வானத்தின் கண்ணீரைத் துடைக்க
முயல்கிறது

பனிக்காற்றில் நடுங்கும் குடிசைகள்
தீயெரியும் குடலோடு
உறங்குபவர்களின்மீது
கருணையின் சிறகுகளைப்
போர்த்துகின்றன

பூசணிப்பூ சூடிய
கோலத்தைக் கனவுகாணும்
கிராமத்து நதியொன்று
அடுக்கக்கக் கூண்டில்
பாசுரம் பாடுகையில்
ஆண்டாளின் கண்ணீரில்
மாலை நனைகிறது

கனவுகளின் நிலப்பரப்பில்
நீயற்ற நதிக்கரையில்
தனித்து நிற்கையில்
மணலுமற்றுப் போன
நதியும் அழுகிறது

வானின் கண்ணீரே
பனியாகப் பொழிகிறது

-கோ.கலியமூர்த்தி

இடையறாது இசைத்துக்
கொண்டிருக்கும்
இரவுப் பாடலொன்றின்
ராகத்தில் குழைந்து கிடக்கிறது
அகம்..

துன்பங்களையும் துயரங்களையும் கடந்த
ஏகாந்த வெளிக்குள்
மூழ்கிக் திளைக்கையில்
நிதர்சனங்கள்
புலப்படுவதில்லை..

காயங்களுக்கு
மருந்திட
கருணைக் கரங்கள்
தேவைப்படுவது மில்லை..

இசையெனும்
போதைக்குள்
இறங்கத் தெரிந்த பின்
எதைத் தேடியும்
ஆன்மாவும்
அலைவுறுவதில்லை...

-மதுரா

பழகிய தெருவின் சுருக்கங்கள்

அது பழகிய தெருதான்
1978 ல் இருந்து

முனையில் மருதாணிச் செடி
காய்கள் பூக்களுடன்

மருதை வீட்டு வாசல் முருங்கை மரம்

கோணி சாக்குத் தைக்கும் கமால் பாய்
சணல்புழதியுடன்

எப்போதும் இரட்டைப்பழங்களுடன்
கயிற்றில் தொங்கும் ரஸ்தாலி வாழைத்தார்
பாலு மாமன் கடையில்

எப்போதாவது கேட்கும்
புகையிலை இன்ஸ்பெக்டரின்
ஸ்வேகா சத்தம்

குள்ளராசுவின் போதையில் ஆடும் வீடுகள்

மல வண்டியின் ஊர்தலில்
சோத்துக் கைகளை
சட்டைக்குள் மறைக்கும் சிறுவர்கள்

சிவப்பு மெக்கானிக் அய்யாதுரையின்
கறுப்புக் காதலியின் சினுங்கல்நிறை
மென்னிருளிரவு

தாத்தாவின் ஆடுகள் தலையாட்டும்
வழித்தடம்

பொம்பளக் காளை திமில் நிமிர்ச்சீறலின்
திகில் தருணங்கள் என

அது பழகிய தெருதான்
அதேபோல் இன்னபிற தெருக்களும்
நினைவின் சுருக்கங்களில் மட்டும்
பெரும் சந்தம் வழியும் இளமையுடன்

-ரா.ராஜசேகர்

அந்தக் கிறிஸ்துமஸ் முன்னிரவில்
சிவப்பும் வெள்ளையுமான நீண்ட
அங்கியுள் நுழைந்து குஞ்சம் தொங்கும்
தொப்பியும் வெண்பஞ்சு
தாடியும் தரித்து சாக்குப்பை வழிந்து
நிறைய

அவர்கள் வலிந்து திணித்து அனுப்பிய
மிட்டாய்ப் பரிசுகள் சுமக்க முடியாமல்
சுமந்து
பிள்ளைகளுடன் ஜிங்கிள் பெல்ஸ் பாடி
வீடு
வீடாக மெர்ரிகிறிஸ்மஸ் முழங்கி
பரிசளித்து

பசியில் நடுங்கும் கால்களோடு
பாதிநகரம் சுற்றிக் களைத்து சுயமிக்
கொண்டாட்டம் ப்ரார்த்தனை முடித்து
அனைவரும் அவரவர்
வீடு சென்றபின் வியர்த்து விறுவிறுத்து

வீதியில் வேஷம் கலைக்கும்
வேளையில்
தன்னைப் போலவே தனித்து விடப்பட்ட
ஏசுவைப் பார்த்து ஏளனமாய்ச்
சிரிக்கிறான்
முருகதாஸ் என்னும் சாண்டா க்ளாஸ்..

- ஷெண்யா

நீட்டும் கை
ஒரு துரோகத்தின் ஆர்ப்பரிப்புக்குள்
மறைந்திருக்கிறேன்
அவற்றைத் தாண்டி
என்னை மீட்ட
யார் தான் வருவார்.
அகந்தையின் ஆரவாரத்துக்கடியில்
வஞ்சகத்தின் பதுங்குக்குழியினுள்
கோபத்தின் திமிறில்
அடர்ந்த வனத்தினுள் அறியப்படாத
வண்ணத்திப்பூச்சியின் முட்டை போல
ஒழிந்திருக்கிறது அவனது ஆன்மா.
பிடிவாதத்தை விட்டு வரச்சொல்லி
அடம்பிடிக்கும் தனிமையை உடைத்தெரிந்து
அவனை மீட்க
நீட்டும் கைகள் என்னுடையது.

-ஜே.பிரோஸ்கான்

ஃபிரீ ஃபையர் விளையாடிக் கொண்டே
வாட்ஸ்அப் குறுஞ்செய்திகளை
பின்னுக்குத் தள்ளுகிறான்

பகார்டியா? லூயிசா?
என்ற நண்பனின்
கேள்விக்கான பதில் மட்டும்
சரியாக இருக்கிறது

இரவை தடுமாறவிட்டு
நீ உறங்கு தோழா
ஞாயிறு உனக்கு
சகல சௌபாக்யமும் தரட்டும்

வடக்கு எரிந்தாலும் தெற்கு படுத்தாலும் உனக்கென்ன
தூங்கப்போகுமுன் சார்ஜ் போட மறந்துவிடாதே
நானைக்கு மேட்ச் இருக்கிறது!

-கார்த்திகேயன் மாகா

அப்பாவின் மேசை

என்
கேள்விகளைதேடி
பயணிக்கும்
பெருவெளி பிரபஞ்சம்
ஒன்றுக்கு
அப்பாவின் மேசையென்று
பெயர்..

அதில்
துலக்கப்பட்ட
வார்த்தைகள்
சிதறிக்கிடக்க
அவரினோர்
மூக்குக்கண்ணாடி மூலம்
பார்வையிடுகிறேன்..

மூர்ச்சையான
சில
வரலாற்றை
வாசித்துக்களித்துக்கொண்டிருக்கிற
து
கடந்து சென்ற
காலங்களும்
அப்பாவின்
நாட்குறிப்புத்திவுகளும்..

என்
கேள்விக்குப்பதிலாக
அங்கே
சில
சங்கேதக்குறிப்புகளை
விட்டுச்சென்ற
பதிவுகளைத்தேட

காற்றில்
ஆடக்கொண்டிருக்கிறது
ஆங்காங்கே
ரசம்போன
முகம்பார்க்கும்
கண்ணாடியும்
கொஞ்சம்
விளக்கஞ்சொல்லும்
மண்ணெண்ணெய் விளக்கில்
நர்த்தகம் புரியும்
சுடரும்..!

-ஆர்_ஜவஹர்_மிரேம்குமார்.

என் மேதாவித்தனத்தையும்
அசட்டைத் திமிரையும்
புறந்தள்ளும் போக்கையும்
கழிவிரக்கத்தையும்
நொடிப் பொழுதில் நிர்வாணமாக்கும்
உன்மீதான
என் மானங்கெட்ட மண்டியிடலின்
சுவாதீனமான பெயர்
காதல்.

-காயத்ரி

ஆசை அணியாத அவனது கால்களில்
நறுக்கென கீறியது பளிச்சென்ற கண்ணாடி
எடுத்துப்பார்த்த அவனது கண்களில்
ஆச்சரியத்தில் கோடுகள் முளைக்கத்
தொடங்கின
முகத்தில் துளியும் சுருக்கங்கள் இல்லை
மீசையும் தாடியும் கூட அரும்பி இருந்தன
காதுகள் நீண்டு இருந்தன
அத்தனை அழகாய்
நழுவிய தனது உடையை கூட சரிசெய்து
கொண்டான்
சற்றே புன்னகைத்து இடுப்பின் கட்சையில்
கண்ணாடியை செருகிக்கொண்ட அந்த
நிமிடத்தில் 'சித்தார்த்தா ' என்று அவனை
அழைத்துக் கொண்டான் ஒரு முறை

-அிகதா

குடியிருப்புக்குள் நுழைகையில்
வேகத்தையும் சப்தத்தையும்
குறைக்கலாம்
பால் குடித்த குழந்தை
தூங்கிக்கொண்டிருக்கலாம்
அது கனவில் ஏதேனும் கதை
கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்
அல்லது கதை
சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம்
குழந்தைக்கு இடையூறு ஏதுமில்லாமல்
கடந்துவிடலாம்

பேருந்துப் போக்குவரத்து குறைந்த
சாலையில்
பயணிக்க நேர்கையில்
விரரென விரையாமல்
வீட்டுக்கு நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கும்
முதியவருக்கு
இடம்கொடுத்து வீட்டில் இறக்கிவிட்டுப்
போகலாம்
உண்மையான ஆசிர்வாதம்
கொட்டப்படும்

சாலையில் அடிபட்டுக்கிடப்பவரைக்
கண்டால்
சரேலென விரைந்துவிடாமல்
மருத்துவமனை சேர்த்து
ஒரு குடும்பத்தின் கண்ணீர்
துடைக்கலாம்

ஒரு நாய்க்குட்டியோ
ஆட்டுக்குட்டியோ
சாலை கடக்க
யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில்
வேகம் குறைத்து மோதாமல்
கடந்துவிடுங்கள்
எல்லா உயிர்க்கும் வலிக்கும்
நாய்க்குட்டியோ ஆட்டுக்குட்டியோ
யாரோ ஒரு குழந்தையின்
செல்லத் தோழமையாகவும்
இருக்கலாம்

ஏதோ காரணத்தால் பள்ளிக்கு
தாமதமாக
விரைந்து நடந்துகொண்டிருக்கும்
அரசுப் பள்ளி மாணவனை
அலட்சியம் செய்யாமல்
அழைத்து ஏற்றி இறக்கி விட்டுப்
போகலாம்
மருண்ட இதயம் மகிழ்ந்து வாழ்த்தும்

இரு சக்கர வாகனம்
வைத்திருக்கிறென்பதை
அடுத்தவரை அதிரவைத்தோ
காயப்படுத்தியோ தெரிவிக்காமல்
அன்பால் இப்படியும் தெரிவிக்கலாம்
முன்னது சாபமாகும் பின்னது
வரமாகும்

வரங்கள் கிடைக்கையில் சாபங்கள்
எதற்கு?

-செ.வி

யாரோ யாரையோ
 எப்போதும் சபித்தபடி இருக்கிறார்கள்
 உடையை பார்த்தே
 ஒருவரின் எண்ணங்களை
 புரிந்து கொள்ளலாமென
 வேதம் ஒதுகிறார்கள்
 மழையில் நனையாத
 நீல நரிகளாய் இராஜ்ஜியத்தை
 சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள்
 சாயம் வெளுத்ததை பற்றி கூட
 கவலைப்படாமல்
 போராடுபவர்கள் மேல்
 வன்முறை கறைகளை
 பூச முயல்கிறார்கள்
 இத்தனைக்கு பிறகும்
 மகாத்மாவின் செல்ல பேத்தியொருத்தி
 அகிம்சையில் விளைந்த
 ஒற்றை ரோஜாவை
 அவர்களை நோக்கி நீட்ட
 இறுக்கத்தை மீறி வெளிப்படுகிறது
 நிறம் மதம் பார்க்காத
 சிறு பேரன்பு புன்னகை.....

யிரபுசங்கர்_க

ஒவ்வொரு நாளின் நினைவுகளும் தன்
சுவடுகளைப் பதித்துவிட்டுச்
சென்றுகொண்டிருக்கின்றன

உறங்கிவிட்டால் பிழைக்கமாட்டோம்
என்று பயம் தூக்கம் தொலைந்துவிட்டது

விடியுமா இருள் என்ற எண்ணங்கள்
சூழ்ந்துமுடிக்கொள்ள பல உயிர்கள்
உத்தரவாதம் தேடி
அலறிக்கொண்டிருக்கின்றன

எந்த திசை திரும்பினாலும்
விலைபேசப்படுகின்றன தன்மானங்கள்

வாழ்நாள் முழுமைக்கும் இரத்தம்
கசிந்துகொண்டேயிருக்கப்போகிறோமா
என்று பயந்து விசம்புகின்றன பல
இதயங்கள்

எத்தனை எத்தனை
உயிர்கள் துடித்து அடங்கினாலும்
மனித வாசம் பிடிப்பதில்லை
எந்தச் சவமும்
சலனப்படுத்தப் போவதுமில்லை

ஒரு பிண ஊர்வலம் பார்த்த புத்தனுக்கு
போதிமரம் கிடைத்தது போல
ஏதேனும் மரமிருந்தால்
தேடுவோம்
நாற்காலிகள் செய்வதற்கு

-லக்ஷ்மி

சுவர்ச் சட்டங்களில்
அறையப்படும் ஆணிகள்
நினைவுகளைத் தாங்கும்.

பாட்டன் பூட்டன் தாத்தா
நமக்குத் தெரியா காலங்களில்
வாழ்ந்த வரலாறு பேசும்.

ஆச்சி பாட்டி பூட்டியின்
தோடுகளும் காது வளர்த்த
கதைகளும் நிழற்படம் நிரப்பியே
இருக்கும்.

அம்மா ஆச்சியின் கதையை
சொல்கையிலும்
ஆச்சி பூட்டியின் கதையை
சொல்கையிலும்
சீதனமாய் வந்த உரைகல்லும்
அம்மிக்கல்லும் அதன் காலங்களை
கணக்கெடுக்கும்.

ஆணிகள் எப்போது
அடிக்கப்பட்டதெனத் தெரியாது
நிழற்படத்தில் குறிக்கப்பட்ட
எண்களால் வருடத்தை நினைவு
செய்யலாம்.
ஆணிகள் காலத்தையே தாங்கும்
வரம் பெற்றவை.

சுவர்களில் நிழற்படங்களோடு
மான் கொம்புகளும்
நரிப்பல்லும் கூட
அழகு செய்யும்.

சுதந்திரத்திற்காக
காந்தியோடிருந்த பூட்டன்
என்னிடம் பேசுகிறார்
ஐஎன்ஏவில் இருந்த தாத்தா
கேட்டனாகவே இருந்ததை
நிழற்படம் பேசுகிறது.

ஆவணங்கள் பேசுவதை
ஆணிகள் தாங்குகிறது...

ஆணிகள்சுவரில்
காலத்தைப் பதியம் செய்கிறது
காலத்தை அழித்து விட்டு
ஆணியை அப்புறப்படுத்த முடியாது.

-வீரசோழன்.க.சோ.திருமாவளவன்

யாருமற்ற சாலையில்
அடிபட்டு
சாகக் கிடந்தவனின்
பர்ஸைப் பார்த்து
மகிழ்ந்திடும்
அளவிற்கு
பசித்திருக்க வேண்டாம் எனக்கு..!

-கடவுளின் ரசிகன்

பந்தகாலுல
டீப்புலைட்டு சந்துல
சிட்டுக்குருவி கூடு வச்சுருக்குது
பக்கத்துல
இப்புடனு எட்டி வெச்சாக்க
பொதுக்குனு
ஓடிப்போயிருச்சு
இனி வருமோ
வராதோ
இருந்தாலும்
இந்த கல்லு மேலயே
வெக்குறேன்
ஒரு வா சோத்த

-சே தண்டபாணி தென்றல்

கள்ளிச்செடிப் பாலொழுகிக்
கரிசல் மண்ணில் கோலமிடும்
புள்ளிகளால் நிறைந்த வானம்
பூக்களைப்போல் புன்னகைக்கும்
முள்ளிருக்கை மேலமர்ந்து
முறுவலிக்கும் ரோசாப்பூ
அள்ளிவந்த தென்றல் காற்றை
ஆசையுடன் மரம் தழுவும்.....

வளை மறந்து காலாற
வரப்போரம் நண்டுறும்
களைகளுடன் கைகோர்த்து
கன்சிமிட்டும் நாற்றுவயல்
உளைசேற்றைப் பூசிக்கொண்டு
ஓடிவரும் வாய்க்கால் நீர்
முளைவிட்டு இலைதுளிர்ந்து
மூச்சுவாங்கும் பனங்கன்று.....

நெல்வயலின் நடுவினிலே
நீர் ததும்பி அலைபரவும்
புல்லோடு புதுநாற்றும்
புன்னகைத்து தலையாட்டும்
மெல்ல மெல்ல வரப்புடையும்
மிக மெதுவாய் நீர் கசியும்
உள்ளிருக்கும் மீனெல்லாம்
ஓவ்வொன்றாய் வெளியேறும்....

ஆரா உளுவையெல்லாம்
அடிமண்ணில் புதைந்து கொள்ள
நீர்மேலே நீந்திவரும்
நீளமீசைக் கெளுத்தியெல்லாம்...
சேற்றோடு சேறாக
சேர்ந்திருக்கும் குரவையெல்லாம்
பாராய் பைங்கினியே
பழந்தமிழர் நெல்வயலை.....

ஆற்றங்கரையோரம்
அன்னநடை போடலாமா
நாற்றங்கால் சேற்றுக்குள்
நாள்முழுதும் கிடக்கலாமா
ஏற்றம் இரைக்கலாமா
எசப்பாட்டு படிக்கலாமா
காற்றைத் துணைக்கழைத்து
காலாற நடக்கலாமா

கதிரெழும்பி நாழியாச்சு
கண்விழித்துப் பார்க்கலையா
அதிரசமே கற்கண்டே
அலுப்பு இன்னும் தீரலையா
நதியோடும் கரைநெடுக
குதிபோட போகலையா
அதிகாலை நீராட
அன்பே நீ கண்திறவாய்.....!

-அழ. இராஜினிகாந்தன்

கிழிந்த ஒரு
இதயத்தை
தைத்துக்
கொண்டிருந்த
முதியவரிடம்
அந்தக் கலை
பற்றிக் கேட்டேன்.

என்பது
ஆண்டுகளில்
எண்ணற்ற முறை
அன்பால் அடிபட்டும்
கிழிபட்டும்
அவதிப்பட்டது
அவரது
இதயம் என்றார்.
இன்னும் அந்த
இதயம் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதின்
ரகசியத்தைச்
சொன்னார்.

கிழிந்த
இதயங்களைத்
தைப்பதற்கும்
ரணமான
இதயங்களைக் குணமாக்குவதற்கும்
தன்னால்
முடியுமென்று
நம்பிக்கையுடன்
சொன்னார்.

தையலால்
கிழிபட்டிருந்தால்
இதயத்தை
தைத்துவிடலாம்
இன்னொரு
தையலால் என்றார்.
ஒட்டும் உறவு
இருந்தால்
ஒட்டிவிடலாம்
இதயத்தில் உள்ள
ஒட்டையை என்றார்.

பல வண்ணங்களில்
பல வடிவங்களில்
மருந்தென்றும்
உபகரணம் என்றும்
அவர் வைத்திருந்த
அனைத்துப்
பொருட்களுக்கும்
ஒரே பெயரைச்
சொன்னார்
'அன்பு' என்று.

-கருப்பு நிலா.

முதுமையும், தனிமையும்
பிணைத்துக் கட்டப்பட்ட
கட்டிலில்....
முதியவர் என்கிற
முத்திரையோடு
முனங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்

வெடித்துச் சிதறிய
இதயத்திலிருந்து
பருத்திச்செடியின்
பஞ்சுகளாக படிந்திருந்த
தாடியும், தலைமுடியும்...

படித்து முடித்த
நாளிதழின்
ஒவ்வொரு வரியும்
உடலில் சுருக்கங்களாக
ஒட்டியிருக்க....

ஒரு நூலகம்
ஓய்வெடுக்கிறது
வாசகர்கள் இல்லாமல்
தனிமையில்!!

-ப.ராஜகுமார் சிவன்.

பூக்களைப் பறிக்க வேண்டாமென
புத்தகம் பரிசளிக்கிறீர்கள்
மரம் சிரிக்கிறது.

- கோ.லீலா

இருக்கையில் லாவகமாக
அமர்ந்து இருக்கிறது
பனித்துளிகள்.
துடைத்து விட்டோ
தூரத்தள்ளி விட்டோ
அமர்வதில்லை சிரமம்.
இப்போதோ பிறகோவென
வயிற்றை தள்ளிக்கொண்டு
வானம் சுமப்பதை
பார்க்கும் போது
நீள மறுக்கிறது கைகள்.

-க.அய்யப்பன்

இப்போது
எங்கு அமர்ந்துகொண்டிருக்கிறாய்
தெரியவில்லை
உன்னை உதறியெழ விரும்பும்
மனதின்மேல்
பூத்த மல்லிகையின் வாசம் சுமந்த
காற்று
ஏன் வீசவேண்டும்.
உறங்குவதற்கு மட்டுமா இரவு
நொறுங்கியிருக்கும் என்னை
அணைத்துக் கொள்
சுருட்டவியலாத பாயைப்போல்
நீண்டுகிடக்கும் இப் பொழுதின்
பிடியிலிருந்து
தாயின் மடி கொண்டு.
விடுவி
இப்போது எனக்கு நீ வேண்டும்

-ஸ்டீடல்லா தமிழரசி ர

புத்தி சுவாதீனம்
இல்லாத
பெண்ணின்
கிழிந்து ஆடையின்
வழியே அங்கங்கே தெரிந்து
வெந்நிற மேனியை
கண் கொட்டாமல்
பார்த்துக்கொண்டே
அப்பெண்ணிடம்
நெருங்கிய
இளைஞனை
தவறாகவே பார்த்துக்கொண்டிருந்த
என் கருவிழியை மறைத்த
கிரகணம்
அவன் அப்பெண்ணிற்கு
தன் சட்டை கழட்டி
அணிந்து விட்டு
நகரும் சில நிமிடம் வரை
நீடித்தது..

-சரண்யா சத்தியநாராயணன்

ரெக்கார்டு டேன்ஸ்

மாசிமாச நோம்பிக்கு
எங்கூரு சேத்துமடை காளியாத்தா
கோயில்ல.....
மங்குதுர உசுரு புடிக்கும்.....

புள்ளயில்லாத புருசம்பொஞ்சாதி
உருவார பொம்மே செய்யிவாங்க.....

வரப்பு பூரா பாம்பாத்திரியிர
தெக்கால காட்டு
பள்ளிக்கொடத்துக் கவுண்டரு
நாகாத்தா உருவாரஞ் செய்யிவாரு.....

போன வாய்க்கா தண்ணி குடுச்சு
ஆடுமாடு பூரா
சீக்குவந்து செத்துப்போச்சு.....
இந்த கெடுவு
பட்டியாடு வெச்சுருக்குற குட்டியப்பன்
ஆடுமாடு உருவாரஞ்
செய்யிவான்.....
பன்னியடை வெச்சுருக்குற
காசி நாய்க்கரும் சொன்னாலுஞ்
சொல்லுவாரு-
பன்னி செஞ்சு பழகோனும்.....

இப்படித்தான்
வருசமொரு மாசம்
பொழப்பு வரும்னு பாத்தா
பாடையக் கொழஞ்சவனுக
ஊர் நோம்பிக்கு ரெக்காடு டேன்ஸ்
போட்டாரானுக.....
ச்சே.....

-யொள்ளாச்சி முருகானந்தம்

உயிர் பெறுவது

மிகச் சாதாரண வரி ஒன்றை எழுதுகிறேன்
 உயிர் பெற்று நெளிந்து கொண்டிருக்கிறது
 ஒரு புதிய அரவம்
 சுருண்டு கிடக்கும் நினைவுகள்
 தலை தூக்கி சீறுகின்றன
 சிறு அசைவுக்கும் பொறுக்காமல்
 மோனத்தின் துயர வெளிதனில்
 உன் வாலில் கட்டி இழுத்துப் போகிறாய்
 மௌனத்தின் சோபையில் மயங்கும்
 உயிர்களை
 ஆளரவமற்ற வனாந்தரத்தில்
 கள்ளும் முள்ளும் கீறி
 குருதி சொட்ட சொட்ட
 கையில் பாத்திரமேந்தி
 வீதிவலம் வருகிறாய் பிச்சாடனராய் தழும்பும்
 உள்ளங்களை
 அதிலிட்டு நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்
 என்றும் நிரம்பாத பாத்திரமது
 என்று தெரிந்து பின்பும்
 தலைக்கு மேலிருந்து என்னை யாரோ
 உற்று நோக்கிக் கொண்டிருப்பதாய் உறுத்தவே
 சட்டென்று அண்ணாந்து பார்க்கிறேன்
 அங்கே தலைக்கு மேல் ஒரு நிலவு
 அசைந்தாடிய படியே
 படமெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

-தங்கேஸ்

வேர்களின் வாசம் என்பது
வேறொன்றும் இல்லை
அம்மாவின் முந்தி வாசமும்
அப்பனின் வியர்வை வாசமும்
அவ்வளவே.....!

-கதிரவன் வீ

நானொரு முட்டையாகி
உன் கரங்களுக்கு வருகிறேன்
உன் பசி தீர்க்கவும் பயனாகலாம்
அடை வைக்கப்பட்டு
இன்னொரு பிறவியாகவும் கூடும்
மணல் பரப்பில்
கிளிஞ்சலென
ஒரே ஒரு முறை வருவேன்
அப்போது நீ
உன் அலங்காரப் பொருட்களில் ஒன்றாக்கிக்
கொள்ளவும் செய்யலாம்
என்ன செய்வதென
நீ முடிவெடுக்கும் வரை
மழையாகிறேன்
உன் நிலம் ஈரமாகட்டும்..

-க.அம்சப்ரியா

நீ என்னில் உண்டாக்கியிருந்த
இன்பமானவைகளையெல்லாம்
நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

பாரஞ்சுமக்கும் கழுதையின் வாதையை காது
கொடுத்துக் கேட்பார் யார்.

மாபெரும் ஒளிப்பிழம்பிலிருந்து
சிதறிய ஒற்றை ஒளிக்கீற்று
குளத்துத் தாமரையை மலரச் செய்வதுபோல்
நீ என்னை மலரச் செய்தாய்.

நான் உன்னால் தான்
உன் ஒளியால் தான் வாழ்கிறேன்.

என்னை முற்றுமுழுவதுமாய் ஆற்றுப்படுத்திய,
என் கன்னங்களில் வழிந்த
கண்ணீரைத் துடைத்த,
என்னைத் தீண்டித் தேற்றிய
அன்பின் கரங்கள் எங்கே..
என் பச்சைப்பசும் வனாந்தரம் எங்கே.
வண்ண வண்ண பட்சிகள் எங்கே.
மேய்ச்சலில் திளைத்த மான்கள் எங்கே.
நீல வண்ணத்துப் பூச்சிகள் எங்கே.

விழித்துப் பார்க்கையில் எங்கும் சூன்யம்.
என் நிலமெங்கும் சீழ் பிடித்துப் பாழானது.
உன்னிமித்தம் நான் சிரிக்கிறேன்.
உன்னிமித்தம் நான் துயிலுகிறேன்.
உன்னிமித்தம் நான் கனவிழாழ்கிறேன்.
உன்னிமித்தம் நான் அழுகிறேன்.

என் கண்ணீர்

காயம்

காதல்

கனவு

வெறி

வேட்டை

பாவம்

அழுகை

புலம்பல்

அனைத்தையும்

இந்தப் புள்ளியில் நிறுத்தி

உன் வரவிற்காய் காத்திருக்கிறேன்.

நீ எப்போது வருவாய். தாளமுடியவில்லை.

என் இருதயம் இளகித் தரையில் வடிகிறது.

-யாழ் தண்விகா

அப்பா என்றாலே நினைவுக்கு வருவது
நெற்றிச் சுருக்கத்துள்
இருக்கும் கோபமும்
தொண்டைக் குழிக்குள் இருந்து
பறப்படும் அதட்டலும் தான்.

காரணமே புரியாமல் அவர்மீது
வரும் அச்சமும் சலிப்புமே
என்னை அவரிடமிருந்து விலக்கி
வைக்க போதுமானதாகி இருந்தது.

மிதிவண்டியில் நான் முன் அமர்ந்து
வந்தபோதெல்லாம்
எதிரே மோதிய காற்றினை என்விழி
மீது கரம் பொத்தி தூசி படாமல்
தடுத்து கொண்டே
கூட்டிச்சென்றிருக்கிறார்.

பெரியவளாகி டியூசனுக்கு சென்ற
போதுகூட
என் பின்னே பாதுகாப்பிற்காக
தொடர்ந்து வந்திருந்தார்.

முரணான அவரின்
செய்கைகளினால்
புரியாத வயதில் குழம்பியபடியே
நானும் வளர்ந்து விட்டேன்.

முதுமையில் தளர்ந்து விட்ட
அப்பா
இப்போதெல்லாம் என்னிடம்
தயங்கி தயங்கி தான் பேசுகிறார்.
அக்கறைகளையும் மெல்லிய
வார்த்தையில் தான் பொழிகிறார்.

தொலைந்து போன
கம்பீரத்தையும்
அதிகாரங்களையும் குழந்தையாகி
போன அப்பாவிடம்
இப்போது வேதனையோடு தேடி
கொண்டிருக்கிறேன் நான்.

-தி.கலையரசி.

சூரியக் கீற்றுகளின்
உஷ்ணத்தில் உதிர்க்கப்பட்ட
இலையுதிர் கால நிறங்கள்!

மேகத்தூறல்களில்
சிதறடிக்கப்பட்ட துளிகளில்
வளைகிறது
வானவில்லிலும் நிறங்கள்!

உதிர்ந்த இலையின்
வேதனையிலும்
விரைந்து செல்லும்
பறவைகளின் அச்சத்திலும்
பிரியமானவரின் பிரிதலின்
மௌனத்திலும்
சிதறிய சிதறல்கள்
அடைமழையாகின்றது
வனத்திற்குள்!

-கோவை சசிசுமார்.

வாழ்வென்பதை பொருளற்றதாக
மாற்றிவிடும்
எண்ணற்ற துயரங்களைக் கடந்து
உன்னிடம் தஞ்சம் அடைகிறேன்/
மரண நினைவுகளின் இளஞ்சூட்டுக்கு
உன்னைத்தான் அஞ்சலிப் பூவாக
சூடிக்கொள்கிறேன்
ஒரு கல்லறையாக இருந்து/
என் ஆறுதலுக்கான அடி வேரில்
நீதான் குளிர்மையைப் படரவிட்டு
எனை அறுவடை செய்கிறாய்/
நீந்திக் கடக்க முடியாத
கனவுகளோடான ஒரு
தூர தேசத்தை நான் கேட்கிறேன்/
நீயோ உயிர்ப்பற்ற உருவத்தையே
வரைய முயல்கிறாய்/
இன்னும் எத்தனை காலத்திற்குத்தான்
உன் தூரிகையிலிருந்து நான்
சொட்டிக்கொண்டே இருப்பது.

-பி.கே.சாமி

எதிர்த்து யாரும் கேள்விகள்
கேட்டுவிடக்கூடாது
என்பதற்காகத்தானே
மெளனத்தை சிறந்த மொழியென
பிரஸ்தாபிக்கிறார்கள்..

தர்மம் எதுவென ஒருவரும் அறிந்திட
கூடாது
என்பதற்காகத்தானே
இதுதான் தர்மமென அதர்மத்தை
கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள்..

இனி எவரும் நீதிக்காய் கொதித்தெழுந்திட
கூடாது
என்பதற்காகத்தானே
நீதி என்ற ஒன்று
இல்லவே இல்லையென சாதிக்கிறார்கள்..

அந்தோ
என் நண்பனே..

உன் சவப்பெட்டியை
நீயே உன் தோள்களில் சுமக்கும்
ஒரு காலம்
வரக்காத்திருக்கிறது..

இன்னும் நீ அதிகமாய் இரத்தம்
சிந்த வேண்டும்..
இன்னும் நீ அதிகமாய் துணிந்து
போரிட வேண்டும்..

ஒரே ஒரு மனிதனால்
ஒரே ஒரு சிலுவையில்
அத்தனை பேரின் பாவங்களையும்
இனி
சுமந்திட இயலாது..

இன்னும்
நிறைய சிலுவைகள் வேண்டும்..

இன்னும்
நிறைய கரங்கள் வேண்டும்..!!!!

-ரிஸ்கா முக்தார்

ஆரஞ்சு மிட்டாய்களை
முன்பு
எறுப்புகளுக்கு பிடிக்கும்
பின்பு
எறும்புகளுக்கும் பிடிக்கும்
இப்போது
எறும்புகளுக்கு மட்டும்தான்
பிடித்திருக்கிறது !

ஒரு நாள்
எறும்புகளுக்கும்
பிடிக்காது போனாலும்
ஆரஞ்சு மிட்டாய்களுக்கு
இனிப்பாக இருப்பதற்கு
தயங்கப் போவதில்லை !

ஆரஞ்சு மிட்டாய்கள்
உண்ண யாருமற்று
நெகிழித் தீவொன்றில்
தனித்து விடப்பட்டாலும்
நிறம் மாறுவதில்லை !

நாவிற்கேற்றாற்போல்
சுவை மாற்ற முற்பட்டால்
ஆரஞ்சு மிட்டாய்கள்
அடையாளம் இழக்கும்,
பின்பு அதை நீங்கள்
மிட்டாய் என்பதோடு
நிறுத்திக் கொள்வீர்கள் !

எந்த ஆரஞ்சு மிட்டாயிற்கும்
நாபுகல் என்பது
வேண்டுதலில்லை,
அதற்காக அவை
உள்ளங்கையிலிருந்து
ஓட்டம் பிடிப்பதில்லை !

ஆரஞ்சு மிட்டாய்கள்
யாருக்காகவும்
சுயம் இழப்பதில்லை !
ஆரஞ்சு மிட்டாய்களும் !!

-வினோதன்

தமிழ்நாடு காவல்துறை மற்றும் படைப்பு குழுமம்
இணைந்து நடத்தும்

பதுவக்டு தித்புணர்வு பாபுடும் குலுபட பூபு

விரைவில்

திரு.ராஜேஷ் தாஸ் இ.கா.ப.
கூடுதல் காவல்துறை இயக்குநர்
அமலாக்கம், சென்னை

திரு.ச.மணி
காவல் கண்காணிக்பாளர்
அமலாக்கம், சென்னை

புாட்டியில் பாங்குபெற

padaippu.com

MARKETING PARTNER

